

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-ut. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-ut. 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szerkesztői részét illető minden közlemény int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vez. 161

Városi közgyűlés.

Pécs, 1896. február hó 27.

Nem szeretnek korán kelni a városatyák!

Erre a meggyőződésre kellett jutnia a szemlélőnek, a ki ma reggel a városi közgyűlés megnyitását látta. Bár elmúlt már 9 óra, mikor Kardos Kálmán főispán elfoglalta elnöki székét, a közgyűlési teremben mégis oly kevés bizottsági tag volt jelen, hogy a mi ékes szavu főispánunk az elhunyt püspök elparentálásáról is elodázta az ülés elejéről annak közepe tájáig, a mikor már lassankint jobban megtelt az ülésterem. De meg is érdemelte az a bucsuztató, hogy ne üres padok előtt hangozzék el, annyira szívből jött, hogy csakugyan szívhez is szólt.

Az ülés eleje nagyon békés hangulatban pergett le és senki sem várta, hogy még oly keserű személyes vita is fejlődjék ki, a minőnek a polgármester és Záray közt tanui voltunk. Polgármesterünk ugyanis nagyon zokon vette, hogy Záray, felszólalása közben észrevevén a polgármester ríposztirozási kedvét, ismét jelezte már előre, hogy nem lesz igaza. Ebben a polgármester az ő sportszerű bosszantását látta, míg viszont Záray az ő városatyai méltóságának fumigálását vélte kiérezni abból, hogy a polgármester neki soha sem ad igazat.

Legfontosabb tárgyai a közgyűlésnek

a Pécs-Bonyhád-Hidegkut-Gyönki vasúthoz szóló hozzájárulás és a vasuti kövezetvám új tarifájának megállapítása voltak.

Az előbbi oly általánosan érzett szükséglet képez s városunknak oly vitális érdekeit lesz kielégítendő, hogy a közgyűlés minden vita nélkül egyhangulag szavazta meg a tanács által javasolt 100.000 frtnyi hozzájárulási összeget.

Az utóbbi — az új vasuti kövezetvám tarifa — pedig a város vasuti költségeinek fedezésére elkerülhetetlen lévén, nemcsak hogy ellenzésre nem talált, de Záray még egyes tételeit emelni is akarta némely helyi iparcikk védelmére. De a közgyűlés változatlanul elfogadta a tanács javaslatát, iparcikkeinknek védelmét a külföldi cikkek ellen az országgyűlésre bízván, az alkalom arra ugyis közel van, csak élni kell vele.

Leginkább felélénkült a vita a gyepmesteri telepnek Zsolnay telkével való kicserélése körül abban a kérdésben, hogy építsen-e Zsolnay hullaégető kemencét vagy ne. A hullaégetés hívei — noha egyelőre csak állati hullák elégetéséről volt szó — vereséget szenvedtek, mert a közgyűlés kimondta, hogy a hullaégetés drága mulatság s azért Zsolnay kemenceépítés helyett inkább csináltasson utat az új telepre.

Köteles háláját róttá le ezután a közgyűlés az új városi kórház létesítése körül fáradozott férfiak: Kardos főis-

pán, Aiding er polgármester és kiválóképpen Erreth Lajos dr. közkórházi igazgató iránt, mert ez utóbbi volt az, ki fáradhatatlan ügyszeretettel és önfeláldozó buzgalommal, a nagy közönség által nem is sejtett akadályok kitartó leküzdésével kezdeményezte, dülőre vitte és létesítését a leglelkismeretesebb utánjárással ellenőrizte ennek a mintaszerű humanitárius intézetnek, a mely méltán egyik legnagyobb büszkeségét képezi városunknak.

Az a márványtábla, a melyet a mai közgyűlés a kórházba elhelyeztetni rendelt, méltóbb nevet nem is örökíthet meg, mint Erreth Lajos dr.-ét, a kórház érdemében valóban gazdag igazgatóját.

Az ülés végére került egy kis vámszövetségi vita is Győr város átiratánál, melyben ez kéri pártolását annak a fölíratának, hogy a vámszövetség csak Magyarország érdekeinek intenzivebb megóvása mellett ujittassék meg Ausztriával, különben pedig állítsuk fel a külön vámterületet.

A tanács ennek a feliratnak pártolását hozta javaslatba, de Záray Károly, a keresk. és iparkamara titkára, ezt a javaslatot egy kis bizalmi szavazattal akarta elűtni a kormány javára.

Nem tudjuk ugyan, honnét meríti Záray ur nagy bizalmát a Bánffy-kormány iránt, de mi a legjobb akarattal még nagyító üvegen át sem vagyunk képesek fel-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Mikor a muzsám cserbenhagyott.

Hát, hát . . . hol kezdjem? Mikor ez velem megtörtént, első éves jogász gyerek lehettem, ilyenkor mint még maguk azok a borzasztó szigorú papák sem tagadhatják, hogy az embernek baloldalán az a kis husdarab, a mit a költeményekben és más egyébütt szívnek hívnak, a legjobban ugrál. A gimnázista korombeli ideálimat a maturával együtt letettem; értsd: hűtlen lettem hozzá, és a sok kapott rózsabimbó és lopott zsebkendő, névjegy, arckép és még legalább is öt stb. már csak megvetésemnek tárgyát képezték, a hasznavehetetlen dolgokat szétdobáltam a mindenségbe; szóval a szó legszorosabb értelmében szakítottam költeményeim eddigi tárgyával, mindennapi álmaim alakjával, az én — mint akkor mondtam — aranyos nemtömmel, múzsámmal, a pisze orru, nagy fekete szemű, piros-pozsgás Mariskával.

Mint biztos forrásból értesültem, a Mariska másnap egy VI. osztályu gimnázistának (azért hatodikosnak, mert az kiadó, az még két évig nem maturál) bejelentette, hogy hallja maga Feri, mátl fogva maga az én ideálim, érti? Természetesen a Feri megértette a dolgot, és beállott utódomnak. Ezzel

egy dráma befejeződött vitriol és más egyéb kellékek nélkül.

Az öregem, mikor arra a tapasztalatra jutott, hogy a matura után való három napon a mi kis városunkban minden megerősítés nélkül elvertem 50 frtot s ráadásul az órámat is kikölcsönöztem egy intézetnek 15 frtért és a két gyűrűmre még maig sem emlékezem, hogy hol hagytam el a szegényeket; egyszerre féltetni kezdett a pesti levegőtől és elhatározta, hogyha már pervesztőnek készülök, egy vidéki akadémiára küld. Szándékát az én nagy protestációm dacára is betartotta; így kerültem én Pécsre, a hol ez a kis história velem megtörtént.

Az első dolgom volt, mikor ebbe az új, előttem ismeretlen városba megérkeztem, Mariskának utódot keresni. A szerencsés véletlen könnyen egy jó barátomhoz juttatott, mondjuk őt Lacinak, aki pécsi gyerek lévén, ismerte az itteni társaságot és bevezetett a lányos familiákba — a második napon, már nem álltam elhagyatva széles e világon.

Gizikének hívták, kökényszemű szőke kis lány és kérem . . . az orra nem volt pisze, ebben a tekintetben már látszott rajtam a jogi hatás, mert gimnázista koromban nem tudtam képzelni egy szépséget „kis fitos orr nélkül” — mint a hogyan mondtam, a Mariskához címzett 47-ik Ódamban.

Ettől a naptól kezdve Gizikém mamája arra a szomorú tapasztalatra jutott, hogy

leánya zsebkendői rohamosan fogynak, az én öregemet pedig a pécsi kertész interpellálta meg levélileg egy hatalmas csokorszámú megfizetési módokról, mely csokrokat azonban nem az öregem rendelte.

Szóval itt a távolban „Feltaláltam azt, a kiért hön epedett beteg szívem”, mint a hogyan azt a Gizellához címzett 51-ik ódamban mondtam. Ötvenegy óda hosszat ifju szívemmel még egy lányba sem voltam szerelmes, kérem, szeptembertől januárig, öt, mondó öt hónapig, majd nem egy fél évig!! Természetesen, most Gizike volt az én költeményeim tárgya, mindennapi álmaim alakja, múzsám stb. stb.

De hát minek is van jég a világon, minek tudok én korcsolyázni, és miért korcsolyáztott ott a nagy jégpályán a megszokott kintorna hangjai mellett egy aranyos kis barna leány, szép barna szemekkel, helyes kis kék ruhában, szebben mint az én Gizikém? Eleinte csak messziről bámultam azokat a szépen leirt köröket, a miket ő csinált, az én szőke Gizim számtalanszor figyelmes tettem, hogy ejnye Jószi, maga ma nagyon szórakozott — merre bámul megint, s hasonlóképen; mind nem használt. Egyszerre csak merész elhatározással odavágtattam az én Laci barátomhoz, a ki szintén szenvedélyes kedvelője Halifax sportjának.

— Te Laci, mutass be annak az aranyos kis bognizónak.

fedezni a mostani kormány ténykedésében a legkisebb támpontot arra nézve, hogy egy kis ösztökélést a törvényhatóságok részéről feleslegesnek tarthassunk.

A közgyűlés lefolyásáról a következő részletes tudósításban számolunk be:

* * *

Csekély számú bizottsági tagok jelenlétében nyitotta meg Kardos Kálmán főispán a közgyűlést és Majorossy főjegyző nyomban hozzáfogott a referáláshoz.

Miniszeri leiratok.

Legelőbb is a belügyminiszter leirata olvastatott, mely fölhevíti a város közönségét, hogy a millenniumi hódoló fölvonulásban kellő számú tagok küldése által vegyen részt. Bizottságot küldtek ki a közgyűlés kebeléből, mely tanulmányozni fogja a részvétel módjait és arról a következő közgyűlésnek jelentést fog tenni.

Egy másik leiratban tudatja a miniszter, hogy hozzájárul ama közgyűlési határozathoz, mely szerint az árvalatartalékalap kamatjövödelme részben városi közcélra fordítatik. Most újból felírják a belügyminiszterhez, hogy egyesék bele az egész, 24,000 frtot kitevő, árvalatartalékalap kamatjövödelmének felhasználásába, miután a város nemcsak a tartalékalapért magáért, de az egész árva vagyonért szavatosságot vállal.

Darányi Ignác földművelési miniszter beköszöntő levele tudomásul vétetett.

Új bizottsági tagok választása.

A választott bizottsági tagok felerése, a törvény értelmében lejárván a hat éves megbízás ideje, f. évi március hóban kilép, illetve újra választatik. Kilépnek pedig az I. kerületben öten, a II-ikben heten, a III-ikban nyolcan, a IV-ikben négyen, az V-ikben négyen. A választás napjára a közgyűlés március 15-ét tűzi ki. Választási elnökökül kiküldettek: az I. kerületbe J o b s z t László dr., a II. kerületbe L i t t k e József, a III. kerületbe K i n d l József, a IV. kerületbe D e k l e v a Vilmos, az V. kerületbe Z a v a r o s Péter.

Subvenció.

A „Budapesti Látogatók Lapja“, mely már 7-ik évfolyamát futja, 400 frt segélyt kér a várostól, a minek ellenében 150 pél-

— Hej komám! akkor végy először bucsut Gizikédőtől, mert ha annak a másik Gizikének bemutatlak, elfelejted a szőke angyalodat.

— Soha se félted te engem, azt hiszed talán, hogy viasz az én szívem?

Ezzel oda mentünk. Laci bemutatott.

— Megengedi Gizella kisasszony, hogy bemutassam barátomat, Józseit?

— Kérem! . . .

Az én második Gizim rám nézett azokkal a sokat mondó barna szemekkel, azután elkezdtek együtt körözni. Ő jobban tudott, mint én, még tanított is a kis aranyos, úgy, hogy mire harmadszor érkezünk vissza a pavillonhoz, a hol a kintornás annyi művészzel tudta játszani az „Ó du lieber Augustin“-t, önkéntelenül is dudolni kezdettem „Hej minek a szőke én nekem, mikor én a barnát szeretem“ és a nagy gyakorlatomhoz mért ügyességgel távolítottam el a réám bizott muffból emlékként egy zseb-kendőt.

Az én szőke Gizim a legnagyobb aprehenzióval távozott, mert aznap többet feléje sem néstem, este a barna Gizit haza kísérttem és azután hatalmas költői ihlettel rohantam haza és átalakítottam a szőke Gizéhez címzett ódákat barna Gizellához irt ódákra. Ennyi ódát egyszerre még egy ideálmom sem kapott, kérem, egy napon 51-et, óh igen, bátran mondhatom, hogy az én

dányt és a Pécsre vonatkozó kliséket hajlandó volna átengedni. A tanácsi javaslat 200 frtot proponál. (Közbeiktatások: Az is sok!)

Záray Károly konstatálni kívánja, hogy a nevezett vállalatban a Pécs városára vonatkozó ismertetések és képek már a 3. számban napvilágot láttak és Pécs városa annak idején már kézzelfoghatólag is kifejezte elismerését a vállalat iránt, a mennyiben 300 frtot adott. Nem szavaz meg egy krajcárt sem, mert ugyanazt fizetjük meg még egyszer, a miért már adtunk 300 frtot.

Majorossy Imre főjegyző felszólása után, a ki szatócs felfogásnak jellemzi Záray okoskodását, a közgyűlés néma beleegyezéssel 200 frtot megszavaz a vállalatnak.

Új központi temető.

Mivel mind a budai, mind a szigeti külvárosi temetőket a talajviz használhatatlanokká teszi, a tanács egy 45 kat. hold területű új központi temető létesítését határozta el, mely a Málom és Keszű közötti uton fekvő dűlőben, a honvéd lövölde tájékán lenne kihasítandó. Mivel a földek tulajdonosaival megkísérlett egyezkedési tárgyalások az eladás iránt nem vezettek eredményre, kérvény fog menesztetni a kereskedelmi miniszteriumhoz a kisajátítási eljárás engedélyezése iránt.

Ebben az esetben az új központi temető létesítésével a meglevő két régi temető fel fog hagyatni és oda többé nem engedélyeznek temetkezéseket.

Krajcárok a szegényeknek.

A borvám krajcárokra nézve alkotott szabályrendelet, mely minden behozott hektoliter bor után hektoliterenkint 4 kr illetéket állapít meg, mely a szegény iskolás gyermekek fölruházására, továbbá a szegényház javára fordítatik, — tekintve, hogy jól bevált a multban és senki sem panaszkodott ellene, — jövőre nézve is fentartatik.

Vasuti politika, vagy Pécs, mint vasuti gócpont.

Döry Pal és társai, mint a Pécs Bonyhád-Hidegkut-Gyöngyi h. é. vasut engedélyesei aziránt keresik meg Pécs város közönségét, hogy a törzsrészvények ellenében a vasut kiépítéséhez 100,000 frttal járuljon hozzá.

A 7 pontba foglalt pénzügyi és jogügyi bizottsági vélemény a város jól felfogott ér

barna Gizikém többet örökölt elődjétől, mint az, mert nemcsak annak helyét, hanem ódát is örökölte.

Másnap a legelső én voltam a jégen, kezemben az általam legszebbnek tartott 23 ik ódával és türelmetlenül vártam Gizikét (nem a szőkét). Végre ő megjött; s mihelyt rálépett a jégre, rögtön tárgyalásokba merültem vele a szerelem hatalmáról (közben ismét egy emléket szereztem egy második, a muffból eltávolított zsebkendő alakjában).

— Tudja-e Gizike kisasszony, hogy ha az ember szerelmes, nagyon hajlandó és fogékony a költészet műzsája iránt?

— Még nem hallottam.

— Lásza, kérem, én is szerelmes, de nagyon szerelmes vagyok valakibe, a kihez egy ódát is irtam.

— Igazán? ugyan kinek szólhat az az óda?

— Hát kinek is szólhatna, ha nem magának, itt van a zsebemben.

A kis hamis nem akarta magát nagyon kíváncsinak tartatni, nem kért mást, csak hogy mutassam meg a címét; megmutattam, nagy betűkkel volt oda írva:

„Gizellához.“

Nevetett rajta, láttam, hogy nagyon kíváncsi a tartalmára, de nem kérdezte tovább. Csipős, hideg szél fujt, azért az én kék ruhás, barna haju és szemű muzsám költeményeim

dekében állónak tartja a hozzájárulást, ugyan, hogy a megszavazandó 100,000 frtba a vasut által fölhasználható telkek és anyag értéke is beszámíttassék.

A közgyűlés ily értelemben megszavazza a 100,000 frtot.

Összefügg azonban e kérdéssel a Pécs-dolnai-miholjáci vasut ügye is, a melyre a közgyűlés már régebben megszavazott 100,000 frtot, melyet azóta úgy a kereskedelmi, mint a belügyi miniszterek jóváhagytak és már az intézkedések annyira előrehaladtak, hogy nemsokára itt lesz az ideje, hogy elő kell teremteni a már megszavazott 100,000 frtot.

Továbbá a pécsi új pályaudvar kiépítéséhez elvállaltunk 84,000 frtnyi hozzájárulást s végül a budai rakodó állomás összes 49,000 frtot tevő költségeit: következőleg 333,000 frt volna az az összeg, melynek fedezetéről gondoskodniuk kellene.

Miután úgy a bizottsági szakvélemény, valamint a tanács javaslata szerint is a pesti kereskedelmi banktól nem volna célszerű a mostani pénzügyi helyzetében ezt az összeget 50 éves törlesztésre felvenni, hanem e helyett, mint rövidebb idő alatt visszatéríthető, időleges kölcsön volna beszerezhető a helybelyi pénzügyintézetektől 5 $\frac{1}{2}$ % mellett.

A kölcsön pedig, mivel a 9% os utadót tovább emelni már nem lehet, abban a törvényen alapuló jogban találná fedezetét, hogy a törvényhatósági joggal bíró városok a közvetett állami adók után is jogaitvák pótdadó kivetésére.

Igy aztán a kövezetvám aránylagos fel-emelését s egyelőre különösen a vasuton érkezett áruk után szedendő kövezetvám arányos fölemelését javasolja a tanács, mert egyszer meg kellene szüntetni azt az anomáliát, hogy pl. egy métermázsas fa után is éppen annyi kövezetvám szedessék, mint pl. egy métermázsas selyem után. Egyelőre a többi kövezetvám érintetlen maradna, de a bérlővel való szerződés lejártával, másfél év múlva mindenütt életbeléptetendő volna az új tarifa, mely a behozott áruk métermázsája után, azok különfélesége szerint, a következő lenne:

Dongafa	1 kr.	mmázsánként
Épületfa	$\frac{1}{2}$ kr.	„
Nyers bőrök	10 kr.	„
Kidolgozott „	50 kr.	„
Gyógyszer, vegyszerek	50 kr.	„
Friss gyümölcs	7 kr.	„

tárgya. álmaim legújabb alakja stb. stb. elment melegedni a pavillonba.

De énnekem ekkor már szörnyű melegem volt, de hogy is volt szükségem a melegedésre, korcsolyáztam tehát tovább. Egyszerre megláttam a szőke Gizit, mégis illendőnek tartottam hozzá menni és vele egyszer körülkorcsolyázni, de óh sors, „lábad alatt a szegény halandó olyan, mint a féreg“, nagy szórakozottságomban kezemben felejtettem az ódát.

— Megengedi Gizi kisasszony, hogy vezessem.

— Kérem — mi van a kezében?

Azt hittem egy ágyut süttöttek el fülem mellett, a mikor megláttam a kezemben lebegő ódát, a melyből erősen kilátszott a cím „Gizellához.“

— Ké . . . ké . . . rem, egy vers, azaz hogy nem is egy vers — de mégis egy vers a melyet valakihez irtam.

— Hát kihez irta?

Kérdés Gizi neméhez méltó kíváncsisággal.

Ekkor hirtelen egy jogászgondolat cikázott át agyamon.

— Kihez? . . . Természetesen, hogy önhöz Gizike, csak szívem érzelmeit öntöttem dalba. Tessék tegye el és azután otthon elvassa el, ha akarja.

Már arra is el voltam készülve, hogyha elolvassa és felelősségre von, hogy hiszen es

Járművek	10 kr.	mmázsánként
Szesz	20 kr.	"
Szeszes italok	50 kr.	"
Burgonya, répa	2 kr.	"
Zsiradék, faggyu	8 kr.	"
Szappan, gyertya	30 kr.	"
Üveg, fayance	10 kr.	"
Ásványvizek	18 kr.	"
Bormust	4 kr.	"
Cukor	15 kr.	"
Sertések	5 kr.	"
Tüzifa	1/2 kr.	"
Kosár áruk	12 kr.	"
Pamut	20 kr.	"
Aszfalt	3 kr.	"
Gépek és alkatrészek	12 kr.	"
Göngyöletek	5 kr.	"
Gyapju áruk	15 kr.	"
Gyarmatárak	20 kr.	"
Hintók	50 kr.	"
Keményítő	20 kr.	"
Kövek	1/2 kr.	"
Petroleum	3 kr.	"
Örlemények	20 kr.	"
Papir	20 kr.	"
Lópor	50 kr.	"
Sör	20 kr.	"
Szén	2 kr.	"
Szilva, szilva-iz	6 kr.	"
Buza, zab	2 kr.	"
Vas, acél	3 kr.	"
Egyéb áruk	12 kr.	"

Záray Károly indítványozza, hogy ez a tarifa terjesztessék ki az üzoghi állomáson át Pécsre behozott árukra is, és hogy ebben az irányban kerestessék meg az államvasutak igazgatósága.

Aidinger János polgármester felemelkedik helyéről és szólani akar.

Záray Károly: (Közbejárt) Már megint nem lesz igazam! (Derűtséggel.)

Aidinger János polgármester: Furcsa dolog az, midőn valaki abban találja a passzióját, hogy folyvást az én személyemet gunyolja és ebből valóságos sportot űz.

Papp József: Ne tessék tulságos érzékenyek lenni!

Záray Károly: Köszönöm a pártfogást, majd megvédelmezem én magam!

Aidinger János polgármester nem fog jövőben reflektálni ilyesmikre. Záray indítványára vonatkozólag megjegyzi, hogy az aligha fog célra vezetni. Egyébiránt biztosra veszi, hogy míg ez a tarifa életbe lép, addig eltelik az a másfél esztendő, a meddig a

egy barnának szól, egész ünnepélyesen ki fogom jelenteni, hogy színvak vagyok és néha gyakran a szökét barnának nézem. Így gondoltam én megmenteni a hűségemre tett esküm már-már ingadozó értékét. Azonban itt utolért a végzet, a mikor megszabadulásom feletti örömben óriási köröket kezdtem leírni, a melyek folytán az orrom ismerettségét kötött a jéggel, a mire feltápáskodtam a rajtam jót nevető szöke Gizim mellett, ott találom a barnát is, a ki kíváncsiságtól üzetve jött oda hozzám.

— Ugyan Józsi ur — mondta ő a világ legszebb hangján — mutassa csak azt a verset.

— Azt a verset gondold Gizim, a melyet én hozzám írt a Józsi ur, itt van a zsebe m b e n, majd később megmutatom.

De ezt, ó fatum, nem én mondtam, hanem a szöke Gizim!!

— Ez . . . ez egy . . . egy nagy, igen nagy félreértés . . . hebegtem én, de szóhoz jutni nem tudtam, a két kérdő arc oly zavarba hozott, hogy az egyszer cserben hagyott leleményességem, a róka csapdába került.

— Ja vagy ugy? ! hangzott egyszerre két hang és egy pillanat múlva ott állottam egyedül, mind a kettő a faképnél hagyott.

Ez elég tragikus befejezés lett volna

helypénzszedőkkel szerződésünk fenáll, akkor aztán ki lehet terjeszteni a tarifát minden irányban, a tengelyen behozott árukra nézve is és akkor magától elesik Záray indítványának szükségessége.

Záray Károly személyi kérdésben szólal föl. Viszutasítja a polgármester vádját, mintna szóló őt folyton csak pikirozná, holott ő legnagyobb hiva a polgármesternek, a kihez őt a legszebb emlékek fűzik (Közbejártások: Halljuk az emlékeket!) Szóló nem a konvencionális, sablonos tisztelettel, hanem a legőszintébb tisztelettel elegyes szeretettel viseltetik a polgármester személye iránt, a mi ellen soha sem fog véteni. Tapasztalta szóló, hogy éppen ő vele szemben lesz sport üzve, midőn őt névetség tárgyává igyekszik tenni a polgármester folytonos elutasításaival. Ezen azonban legkevésbé csodálkozik, hisz annyi éve polgármester már, hogy a ludi magister tempo már megsavanyodott benne. Végzi szavait azzal, hogy nem tartja össze egyeztethetőnek azt a bagatell, bánásmódot melynek többször ki volt téve a polgármester részéről.

Ezek után főispán kimondotta a határozatot, mely szerint a tanács javaslata a hozzájárulási összegek és azok fedezési módja tekintetében elfogadtatik, a tarifával együtt, melyet jóváhagyás végett felterjesztenek a miniszteriumhoz.

Néhány apróbb ügy.

Néhai Kóbor János volt iskolagondnok terhére rótt 39 frt 5 kr. hátralék leiratik.

Hasonlóképen a pécsi kerékpáros-egylet terhéről 50 frt évi bér, mert a városi tornacsarnokot, a melyért ezt a bért megajánlották, tényleg sohasem vették igénybe.

Az 1895. évi házipénztári zárszámadások részletes átbírálas végett kiadatnak a pénzügyi bizottságnak.

Az erdei legeitési jogot ez évben a pécsi gazdák nem vették ki, így tehát az a szentkúti és bányatelepi gazdáknak adatott ki évi 83 frttal kevesebb bérösszegért. Tudomásul vétetik.

A színházat a kartellbe lépett Első magyar, Fonciére és Adriai biztosító társaságnál fogják 250 000 frt erejéig tűzkár ellen biztosítani.

Részvét.

Kardos Kálmán főispán kezdett ezután szólani. Oly kevesen voltunk a gyűlés kezdetén — ugymond — hogy nem tartottam

és nekem nem marad más hátra, mint a miket hasonló körülményekre olvastam a napilapokban — revolver, cyankali, gyufa oldat — és hasonló kellemetlen dolgok vagy pedig lemondani — de lemondani, lemondani . . . könnyű csak azt mondani!

Egyiket sem választottam. Átgondoltam a helyzetet a szökénél így is, úgy is fuccs, most már ha elolvassa az ódát, nem fog hinni az én színvakságomnak; a barnánál még talán meg is lehet nyerni a partiet, meg hát a szívem is inkább arra vonzott. Tíz percnyi kergetőzés után elfogtam az én most már egyetlen Gizikémet, a ki először ugyan tudni sem akart rólam, de később mégis meghallgatott, bűnbánólag vallottam be neki, hogy óda nélkül is szeretem, és bizonyosságául hő szerelmemnek egyszerre öt mulatságra foglalkoztam vele a második négyesre.

Azóta óda-óda, mert az 51. ikenél elhagyott a költsézet muzsája, többet nem irtam soha, de a barna kis Gizikébe még máig is szerelmes vagyok. És a szöke Gizimamája nem panaszkodik már, hogy leánya rendetlen és elveszti a zsebkendőit, a barnától ma loptam el emlékebe a tizenkettődiket.

Lala.

méltónak szóba hozni azt, a miről most akarok megemlékezni. Jól tudjuk mindnyájan és történelmi dolog, hogy Pécs város és időktől fogva püspöki város jellegét viselte magán. Szent István óta Pécs városa sok fényesnevű püspököt adott a hazának. Ha körülnézzük magunkat e teremben, két alakot pillantunk meg, a kiknek nagy jellemük ugyszólván rányomódott a városra. Pécs város történelme a multban azonos volt püspökeinek életével. Voltak köztük nagy államférfiak, voltak, kik a csatatéren vérzettek el a hazáért.

A közelmúlt megfosztott bennünket egyikétől eme nagynevű férfiaknak. Nem akarok itt megemlékezni a nagy egyhásférfiuról, kinek jellege arany, lelkülete szelid volt, hanem különös kötelességem azon nagy alkotásról megemlékezni, mely örök fényt és dicsőséget hozott reánk és ezt fogja sugározni a messze jövőbe. A diszes székesegyházat értem, a hol alkalmam van és lesz sok nyomott kedélynek Istenéhez emelkedni.

Kérem a közgyűlést, kegyeskedjék emlékére a nagynevű főpápnak, Dulánszky Nándornak, jegyzőkönyvbe igtatni és szokás szerint mint bár nem tagját e törvényhatóságnak, de mint első és legkiválóbb férfit a városnak, elismerésre méltatni és erről az illető családot értesíteni. (Helyeslés.)

Elismerés az érdemnek.

Majorossy Imre főjegyző olvassa ezután a tanácsi javaslatot a mult év őszén egész csendben megnyílt új közkórház létesítése körül érdemeket szerzett férfiaknak adandó elismerésre vonatkozólag. Kardos Kálmán főispán, Aidinger János polgármester és végül, a ki legtöbb érdemeket szerzett magának, dr. Erreth Lajos kórházigazgató nevei egy emléktáblára fognak vésetni és a kórház falán elhelyeztetni. (Éljenzés.)

Csere-üzlet.

A tanácsi javaslat elfogadásra ajánlja a Zsolnay Vilmos gyáros által a gypmesteri telepért ajánlott telekcserét, a mennyiben az a városra nézve azzal az előnnyel is jár, hogy a város fejlődését nem akadályozza többé a gypmesteri telep közelsége, de meg a Zsolnay által felajánlott telep jóval többet ér, mint a városi.

Papp József elfogadja a cserét, de csak feltelesen, Zsolnay ugyanis a bizottság helyszini tárgyalásakor megígérte, hogy az új gypmesteri telepen egy hullaégető kemencét is fog építtetni s most ez a feltétel a tanács előterjesztéséből hiányzik. A városnak ugyanis még utat is kell majd csináltatni az új telephez, illő tehát, hogy a csere feltételül a Zsolnay által meg is ígért hullaégető kemencét is kikössük.

Herbert János tanácsos előadja, hogy a helyszini tárgyaláskor szóba jött ugyan a hullaégető kemence és Zsolnay ennek építését meg is ígérte, de akkor se a bizottság, se Zsolnay nem volt tájékozva, hogy mily költséges egy ily kemence építése és üzemben tartása. Az építés több ezer forintot igényel, a hullák elégetéséhez pedig annyi tüzelőanyag kell, hogy pl. egy ló elégetésére 4 frnyi szén volna szükséges. Ezért helyesebb megmaradni a régi rendszer szerint a hullákat deszinfektálni s elásva, következésképp égető kemencére sincs szükség.

Littke József: Ha már a megígért égető kemencére nincs szükség, akkor legalább arra lenne kötelezendő Zsolnay, hogy a telephez vezető ut. költségeinek felét vállalja magára.

Krasznay Miklós az égető kemence és az ut költségeitől felmentendőnek tartja Zsolnayt, mert ő ugyanis ráfizet a cserére, s így az ily újabb kikötéseknek az lehet a folyománya, hogy a cseréből semmi sem lesz, hanem a kormány fogja kényszeríteni a vá-

rost, hogy a gyepmesteri telepet közegészségi okból elhelyezze.

A **idinger** polgármester nem tart attól, hogy a kormány ráparancsoljon a városra a telep kihelyezése tárgyában, mert azt nem a város helyezte Zoelnay gyára mellé, hanem Zoelnay építette oda utóbb az ő gyárát. Az tény, hogy Zoelnay megígérte a hulladékot kemence építését; már most ez szükségte lenne válván, méltányos, hogy e helyett viselje az utnyítás költségeit.

A közgyűlés ehhez képest határozott és a cserét a tanács által javasolt módzatok mellett elfogadta, olyképp mégis, hogy Zoelnay az új telepház vezető ut költségeit is viselni tartozik.

Megszavazott kelengye.

Jilly Alajos nyug. tanácsnok az Ágoston-téri iskola körül fölmerült károk megtérítése fejében nyugdíjából visszatartott összeget visszautaltatni kéri, mert leánya kiházásitáshoz erre szüksége van.

A közgyűlés méltányossági okokból elfogadta a tanács ama javaslatát, hogy a visszatartott pénzből 1000 forint folyamodó leányának kelengyéjére visszautaltassék s ennek fogantatásával a pénz átszolgáltatása mellett a városi árvaszék megbizassék.

A győri átirat.

A város tanácsa Győr város ama feliratát, mely a kormányt felhívja a vám- és kereskedelmi szövetségnek Magyarország érdekeihez képest való módosítását kieszközölni, ha pedig ez nem sikerülne, az önálló vámterületet felállítani, pártolásra ajánlja.

Záray Károly inti a közgyűlést, hogy ne induljon vakon jeleszavak után, mert a jó vámszövetség többet ér az önálló vámterületnél. Indítványozza, hogy a közgyűlés a győri átiratra jelentse ki, hogy bizik a kormányban, mikép a vám- és kereskedelmi szövetség megújításánál mindent el fog követni az ország érdekének védelmére, ha pedig ez nem sikerülne, megteendi a lépéseket az önálló vámgazdaságra való átmenethez.

Jobst László óva inti a közgyűlést, hogy ne lépjen a napi politika terére s ne forszírozzon oly bizalmi nyilatkozatokat, a melyekhez az ellenzéki tagok nem járulhatnak. A tanács javaslata nem politizál, azt az egész közgyűlés pártkülönbség nélkül megszavazhatja.

S akként is lön, a közgyűlés elfogadta a tanácsi javaslatot s Győr város átiratához képest pártoló felirat felterjesztését elhatározta.

Győrvármegyének az 1889:XXX. t.-c. módosítása iránt érkezett átiratát tudomásul vévén, a közgyűlés d. e. 11 órakor véget ért.

H i r e k.

Pécs, 1896. február hó 27.

Az indemnitás.

Mi az, mi vágyát képezi
Manapság a kormánynak?
Minek szükségét érezi;
Mi nélkül fenn nem állhat?
A k ö s z b i s a l o m? . . . Óh nem az,
Erre, ugyszólván, mit sem ad
Manapság a világ! . . .
Mi hát?
Nos — az indemnitás!

Nem az kell Bánffy-nak ma ám,
Fáklyás-senét hogy adjon
Ily hideg, téli éjszakán
A nép; de hogy maradjon
Hatalmon és lemondnia
Ne kelljen, mert lesz galiba.
S erre okot mi ad? . . .
Mi hát?
Nos — az indemnitás!

Mindegy, ha nincs költségvetés
De azért megszavazza
A kiadást a ház: elég
Ez télre és tavaszra.
De hogyha nincs indemnitás,
A sátorfáját viheti . . .
S mi megbuktatta, az
Mi hát?
Nos — az indemnitás!

Im jönnek ránk a nagy napok;
Egy ezredéves ünnepe!
S méltó programot nem adott
A kormány, ez bennünket
Ne bántson egy cseppet se, de
Azon legyünk most izibe',
Hogy meglegyen, mi gondot ad . . .
Mi hát?
Nos — az indemnitás!

Indemnitás ha nincs, bizony
Megakad akkor a szekér,
Felbomlik sok biztos „viszony”
Az állam-gépezetnél;
A kormány szépen leköszön
S utána jön a — vizözön.
Védelmet itt mi ad?
Mi hát?
Nos — az indemnitás!

S vágyát ma csak az képezi
A Bánffy kormány-nak;
Ennek szükségét érezi,
E nélkül fenn nem állhat.
K ö z v é l e m é n y? . . . A mit neki?
Hiszen azt mibe sem veszi
Manapság a világ.
No hát
Szavaztassék meg az indemnitás!

Igric.

Napirend 1896. február 28-án.

Naptár: péntek, febr. 28. — Róm. kath.:
Leander. — Prot.: Leander. — Görög-kelet: (febr. 16.) Pamfil — Zsidó: Adar 14. Purim. — Nap két 6 óra 45 perckor. — Nyugszik: 5 óra 41 perckor. — Hold két 7 óra 52 perckor este. — Nyugszik 9 óra 58 perckor reggel. Holdtölte 8 óra 52 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok meleg: légnymás 741. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint borús, helyenkint csapadék, fagypontról körüli hőmérséklet várható.
Színház: „Szép Meluzina”, látványos snimű.

(A püspöki javak átvétele.)

A püspöki palotában most folyik a pécsi egyházmegyei püspökség javainak az átvétele az állam részéről. Az átvételnél a kultusz-miniszter részéről G o o r György miniszteri biztos van jelen, W e r n e r Lajos miniszteri számtiszt kíséretében; a királyi kincstárt pedig S t e f a n o v i c s királyi ügyész képviseli, míg az egyházmegyei káptalan megbizottaiként D o b s z a y Antal és S z e r e d y József dr. kanonokok szerepelnek. A püspöki javak átvétele előreláthatólag több napot fog igénybevenni.

(Népmozgalmi statisztika.)

Az állami anyakönyvvezetésnek életbeléptetése aktuálisá tette a népmozgalmi statisztika reformját s erre nézve a kereskedelmi miniszter már meg is tette az intézkedéseket. Népmozgalmi statisztikáknak nagy hiányosságai, különösen annak legfontosabb részében, a halálzási statisztikában már régebben sürgősen követelték az átalakítást, illetékes helyen azonban most tartották célszerűnek az adatszolgáltató közegeket új módszer megtanulására szorítani, tekintettel arra, hogy amugy is csak rövid idő kérdése volt a polgári anyakönyvvezetés életbelép-

tetése. Viszont ugyan e szempont parancsolóan követelte a reformot az állami anyakönyvvezetés életbelépése után. A kereskedelmi és belügyi miniszterek akként valóstítják ezt meg, hogy minden egyes jelenségről, mely a népmozgalmi statisztika körébe tartozik, vagyis minden egyes házasaságkötésről, születésről és halálesetről külön-külön egy-egy statisztikai lap állittatik ki s az országos statisztikai hivatal az évenként mintegy 1.200.000—1.300.000 re rugó egyéni lapból dolgozza föl a népmozgalmi statisztikát.

— (**Holdfogyatkozás.**) Holnap (pénteken) részleges holdfogyatkozás lesz, mely este 7 óra 25 perckor kezdődik és 10 óra 21 percig tart. A hold 5 óra 29 perckor jön fel s 6 óra 30 perckor déli felét a félárnyék elsötétíti. A tulajdonképeni holdfogyatkozás 7 óra 21 perckor kezdődik meg, a mikor a hold délnyugati széle a föld magárnyékába lép, a melyet 10 óra 21 perckor hagy el. 11 óra 21 perckor a hold megszabadul a föld félárnyékától is.

(A liberális párt bukása.)

Ily címen jelent meg a napokban egy röpirat, mely tele van néppárti tendenciákkal. Ez a röpirat névtelenül jelent meg s ezért szabad teret engedett a gyanúsításoknak. Ezen kapott is egy itteni lap s arra a ma már nem szokatlan hőstettre vállalkozott, hogy saját különével Bécsből azt telegrafáltatta magának, hogy azt a röpiratot H o c k János országgyűlési képviselő írta, ki mint a nemzeti párt tagja, eo ipso kívánja a „liberális” párt bukását. A „saját külön” bécsi táviratát aztán siettek innen Pécsről egy könyvmatosnak megstürgönyözni, persze el nem felejtve a „saját külön reklámot” sem, mert hát minél többet olvassák az ember nevét, annál jobb. Most a nemzeti párt közlönye kijelenti, hogy a röpiratot nem H o c k János írta. Így tehát hiába volt a Bécsből Pécsre, Pécsről Budapestre történt telegrafálásokra kiadott költség. Lám, lám, pedig ugyanannyi fáradsággal és költséggel azt is meg lehetett volna sürgönyözni, hogy a röpiratot — V a j a y István írta. Legalább ha nem is hitte volna el senki, nem dementálták volna s a bécsi „saját külön” nem maradt volna benne a szószban!

(Agyonnyomta a téglarakás.)

Tolnáról írja levelezőnk: Mausz Károly, 18 éves kőműves a múlt pénteken a Perler Keresztély féle tégláégető telepen téglarakással volt elfoglalva. Egyszerre azonban az egész téglafal dűledezni kezdett és maga alá temette. Segélykiáltásaira odafutottak a telep munkásai s eszméletlen állapotban volt, mikor kiszabadították. Még az nap este meg is halt. A szerencsétlent szombat délután temették el nagy részvét mellett.

— (**A második tél.**) A két napon át tartó nagy hideg és hóviharak az egész országban a második telet állították be. M o h á c s o n is — mint levelezőnk írja — több napig tartó erős hideg után tegnap éjjel nagy havazás volt. A Duna jege a nagy hideg következtében annyira megerősödött, hogy kocsik hajthatnak át rajta. A jég megindulása a legkedvezőbb körülmények között sem várható március közepe előtt.

— **(Ismét tűz.)** Tűzoltóinknak ugyan csak kijutott ezen a héten. Tegnap este fél 8 órakor még ott voltak a Hoffmann-butorgyár telepén, mert csak ez időre bírták teljesen elnyomni a tüzet s ma reggel fél 9 órakor ismét tüzet jelzett a toronyór. A halter 5 szám alatti házban, Spitzer Ádám kereskedő üzleti helyisége alatt levő pincében, illetve a pince bejáratát képező souterrainban volt a tűz, a hol a felhalmozott áruk között ütött az ki, de hogy mi módon, azt majd csak a vizsgálat fogja kideríteni. Az üzleti szolga állítása szerint, ki utoljára volt a souterrainban, a tűz a pince belsejében támadhatott, mert ő onnan füstöt látott előverődni, mikor a souterrainba bement. Hogy milyen óriási veszedelem származhatott volna a tűzből, ha azt a derék tűzoltóink idejekorán meg nem fékezik, elég, ha arra rámutatunk, hogy a souterrainban több hordó benzín, a pincében husz hektoliter rum és spiritusz, az udvaron pedig 10—10 hektoliteres hordókhán petróleum és szesz volt felhalmozva, a mikor ha a tűz következtében felrobbannak, az egész kereskedés és a ház is a tűz martalékává lesz. A tűz jelzésekor a tűzoltóság, még pedig 42 ember azonnal kivonult Reeb György alkapitány tűzoltófőparancsnok és Selényi Antal tűzfelügyelő vezetése alatt, 3 vizipuskával s mert a pincében dülő, óriási füstöt adó tűz elnyomására szükséges mennyiségű homok nem volt kéznél, kénytelenítve voltak 3 vizugárt is bocsájtani a pince belsejébe s valóban

veszedelmet nem ismerő bátorsággal — mert akármely percben lehetett robbanástól is tartani — annyira sikerült nekik a tűzfészekhez odahatolni, hogy egy órai nehéz küzdelem után a tűz izolálva volt. A mi annál nagyobb szerencse, mert a souterrainból az üzletbe felvezető lépcsőig, ha elhat a tűz, úgy maga az üzlet sem lett volna megmenthető. A tűznél egy kis véletlen baleset is történt, a mennyiben az egyik hydrán a legnagyobb munka közben felmondta a szolgálatot s új hydránost kellett felszerelni. A tűzhöz a Zeolnay-gyári tűzoltók is kirukkoltak, de már munkájuk nem akadt. A souterrain felé levő segédszobában minden összeeggett az óriási hőség és füst következtében, s a tűz által okozott kár körülbelül 1000—1500 frtot tesz ki.

— **(Hering-lakoma a Petőfi-ben.)**

Folyó hó 29 én (szombaton) a „Petőfi“-hez címzett vendéglőben Szabó Sándor vendéglős hering-lakomát tart. A zenét Horváth Lajos zenekara szolgáltatja. A bemenet szabad. Kezdeté esti 7 órakor.

— **(Börtönből a halálba.)**

Jeszhi Antal csáktornyai születésű kalapossegéd, valami lopási história miatt hat hónapi börtönbüntetést ült le a kaposvári kir. törvényszék fogházában. Tegnap telt ki a büntetése s kötött marsrutával haza akarták szállítani Csáktornyára. A vonatról a belegi állomáson leszállt a tolonc kísérelő fegyveres őreivel együtt s mikor ismét fel akartak arra szállni, a vonat éppen indulófélben volt s a tolonc

egy csuszás következtében megbotolván, oly szerencsétlenül esett el, hogy a kerekek mindkét lábát bokán felül elszakították. A szerencsétlen embert azonnal visszavitték Kaposvárra és ott a kórházba szállították, a hol még asnap este kiszorodott. Jeszhi Antal, a ki ilykép a börtönből a halálba ment, még csak 28 évet élt.

— **(Kinevezések.)**

Tabak Lajos, pénzügyigazgatósági fogalmazó díjnok ideigleiglenes pénzügyi fogalmazóvá, Szabó Lajos, kir. ítélőtáblai írnok irodatisztá névezettek ki Pécsre; Dárday Dezső dr. fiúmei törvényszéki jegyző pedig a dárdai kir. járásbíróvá albíróvá lett kinevezve.

— **(Miniszeri biztos Pécsre.)**

Mártonfy Márton, kir. tanácsos, az ipariskolák felügyeletére kiküldött orsz. miniszeri biztos, Kaposvárra utastában érintette Pécs városát is s f. hó 26-án futólag megtekintette az ipariskolai viszonyokat nálunk. Különösen érdeklődött a rajzoktatás iránt s láthatóan meglepte az építő iparostanoncok rajzainak kivitele s kérdéseket is tőn a tanoncokhoz, okadatolnák munkájukat, mire azok szakszerűen meg is feleltek. A miniszeri kiküldött elragadtatással nyilatkozott a Pécs városában tapasztalt ipariskolai viszonyok felől, a tantervnek tüzetes feldolgozásáról, a tanítási eredményről, nemkülönben a beosztás, szervezési és felügyeleti rendről szintén igen-igen dicsérőleg nyilatkozott. Nem kevésbé lepte meg a németajku iparos tanulóknak a magyar nyelvben elért sikere

kinyilik a másik szoba ajtaja s azon egy természetes, kövér asszonyság jelenik meg.

— Erre, erre, Dömházi ur! Nézze, itt van az Évi!

S amint mondja, a válla felett előtűnik egy piros-pozsgás leányarc, nevető mosolylyal a kicsi szája körül, csintalan sugárral kék szemeiben, a mihez mind olyan csábító, kedves keretet alkotnak szőke, göndör fűrtői.

— Igen? . . . Jó estét kívánok, köszönti aztán a természetes, kövér asszonyságot, meg a nevető, piros-pozsgás leányarcot is. Majd csak előbb levetem magamról ezt az összefagyott kámzsát s aztán rögtön bemelegyek.

— De rögtön jöjjön is ám, Saul öcsém. Hallatszik most egy rekedt, borivű hang a szobából. Ma ugy se lesz a tanulásból semmi; igaz-e gyerekek? Ma iszogattunk az Évike egészségére, meg a torkunk jóvoltáért!

Es összezsengnek odabenn a poharak, az ifju pedig befordul a szobájába. Azaz hogy nem is egészen az ő szobája az. Megosztja két másik társával: két jó gyerekkel, a melyik mindakettő gazdag s mindakettő lusta egy fickó. Azért is vettek lakást a természetes, kövér asszonyságnál, hogy így együtt lakhassanak vele, a ki jóbarátságából mindig megcsinálja a dolgozataikat s kiegészíti a tudományával őket, ha meg vannak akadva. Ő pedig mint a természetes, kövér asszonyság nagyreményű csemetéjének nevelője, úgy lakik a szobában s két lakótársával együtt egyetlen reményét képezi a gazdaasszonynak ama tekintetből, hogy az ő magyaros főztjeitől meghizzanak, mint eddig már tiz év óta — mióta a természetes asszonyság férjeura a jobb hazába költözött —

ban; mert hiszen, mint az első tanulóknak, csak neki adják a jó piarista atyák a legjobb helyet. Nekik van bizalmuk hozzá, hogy meg is felel a feladatának s érdemessé teszi magát jóakarataukra. De bizhatnak is benne; mert gyakorlata, az van már elég a leckeórák adásában. Négy éve, hogy elkerült Dömhásáról; be ide a nagy városba, hogy iskoláit elvégezhesse. Négy év alatt mindig leckeórák adásával tartotta fenn magát s most már, ime, az utolsó telet tölti itt, s a jövő nyáron, mint végzett ember, megy ki a nagy világba — még maga sem tudja, hova.

Most még nem is gondol különben arra. S amint megy végig, sietve, gyorsan, a fergeteges utcákon, nincs is kedve, hogy arra gondoljon. A mire most gondol, az a jelen; s a jelennek egy kedves képe, a mit most hagyott el, alig pár percre, hogy holnap estig ne is lássa ismét. Ott van e kedves kép a Vas tanácsos urék házában; abban a kis szobában, melyben a leckeórákat szokta adni Palikának, ennek a rossz, vásott gyerekeknek, a ki talán nem fogadná egyetlen szavát sem, ha ott nem ülne a szoba sarkában az egész idő alatt a nőnye, Aranka kisasszony. s az ő komoly tekintetével se regulálná a vásott gyereket. Hanem van is annak a leánynak olyan varázsló két szeme, a melyiket ha ráemeli az emberre, nincs ki ellenállni bírni neki. Kér és dorgál, könyörög és megejt egyszerre s valaminthogy fél tőle a tanítványa, azonképen nem bírja nézését elviselni maga a tanító ur sem, ha néha-néha reá tekint.

Mostanában azonban ez a két varázsló szem mindig könyös. Mert nagy a baj tanácsoséknál. Beteg a tanácsos ur, nagy beteg. A szomszéd szobából gyakran

s általában a megaviselet és fegyelmezettség tekintetében is a legteljesebb elismerését nyilvánította, kijelentvén, hogy az országban alig van város, mely e tekintetben Pécshez hasonló volna és hogy ezen tapasztalataihoz hasonló értelemben fogja jelentését a miniszternél is megtenni. Egyben megígérte, hogy legközelebb huzamos idejű látogatásra fogja városunkat és az iparos tanoncok oktatási viszonyait méltatni.

— **(Adományok a népkönyhá-
nak.)** A pécsi jótékony nőegylet által fenn tartott népkönyha javára újabban adakoztak: özv. Zvetkovics Ferencné urnő 10 frtot, özv. Koharits Károlyné, Kindl Ferencné és Mendl Matild urnők 5—5 frtot, Kremling Károly ur 1 frt 60 kr, összesen 21 frt 60 kr, miért a nőegylet elnöksége ez uton is köszönetet mond.

— **(Három asszony.)** Három asszony került az éjjel a rendőrség börtönébe; az egyiket Galbai Juliánát részegen találta meg a rendőrjárat a pálya-utcában; a másik kettőt, Frankfurter Salamonnét és Blum Józsefnét pedig csavargáson kapták s mert nem volt szállásuk, hát éjjelre a kóterban adtak nekik szállást. Ma mindhárom asszonyt kihallgatták s illetőségi helyükre fogják őket toloncoltatni.

— **(Párbaj a kóserhus miatt.)** Hogy az ifju urak képesek még azért is párbajozni, ha egyiküknek véletlenségből a tyukszemére lép valaki, vagy ha másikuknak az orra nem áll eléggé egyenesen: az csak érthető a mai lovagias világban; de hogy a kóserhus miatt is párbaj keletkezzék, azt nem jegyezte fel még a história. No hát

ilyen párbaj ment végbe tegnap este 6—7 óra között Pécsen, a melynek hősei Mauthner Miksa mészáros és Brauer Simon sakter voltak. Mauthner már régebben fente a fogát Brauerre, mert az — állítólag — azt beszélt felőle, hogy ő tréfi huat szokott eladni izraelita hitsorsosainak kóser fejében. Ezért aztán személyesen ment el tegnap este vágatni a sakterhez s azt régalmait illetőleg kérdőre vonta. Brauer a kérdőre vonatásba nem akart belemenni, hanem szóról-szóra verekedésbe estek, a mikor is Mauthner a nála levő úgy nevezett „bikacsők“ kel — mit nem igen szoktak lovagias ügyek elintézésére használni — támadta meg Brauert; ez utóbbi pedig a kezében tartott sakteroló késsel védelmezte magát s ezenközben Mauthnert úgy vágta homlokán, hogy annak sapkája berepedt s a fejbőre is alaposan folytonossági hiányt szenvedett. A megsebesült Mauthner vérző fejjel ment a kórházba s aztán haza sietett, a fejsébét bevarratván; a megvert Brauer pedig a rendőrséghez futott és az esetről jegyzőkönyvet vettett fel. A furcsa párosviaskodásnak tehát — úgy látszik — folytatása lesz a bíróság előtt.

— **(A magán ménék megvizsgálása.)** Szily László vármegyei alispán, mint a lótenyésztési bizottság elnöke, a földtételre engedélyt igénylő bizottságba a mohácsi járásban Visy Lajost, Kacskovics Jánost és Sepatz Eleket nevezte ki. A járási állatorvos hivatalból tagja a bizottságnak,

elnöke pedig a járási főszolgabíró, ki e hó 28-ára tűzte ki a ménék megvizsgálását.

— **(Elfogott tolvaj.)** Borkás János napszámot ma épen akkor csipte nyakon egy rendőr, mikor egy német trügi parasztember kocsijáról le akarta emelni az ülést fedő pokrócot. A megcsipett tolvajt bevitte elfogója nyomban a rendőrséghez, a hol egyelőre fogva tartják s aztán ügyének vizsgálata befezése után átadják a kir. törvényszéknek, hogy ítéletet mondjon az elfogott tolvaj felett.

— **(Hazafi Veray János ház-
mester.)** Rosz idők járnak a poétákra. Ezt hajtogatja váltig Hazafi Veray János, a haza koszorus vándor dalnoka, a ki nem tudott megélni a költői mesterségből s így hivatalt vállalt. Egy Sándor utcai házban házmesternek csapott föl. Vége tehát a költői gyöngyéletnek és dicsőségnek. Szegény Hazafi kénytelen volt lemondani róluk. Most már nem annyira látot penget, mint inkább havat söpör s a lakókkal veszekedik. Remélhetőleg rimben, a mint megrovási kalandjait írni szokta. „Este Pesten“ most már kaput nyitogat s ezért kapja a piculát, nem a tündér versfüzér lombokért. De hát ilyen a sors forgandósága! S ha a partajok megharagítják, nem adván költői lelkületét megillető spergeldek, elkeseredésében megrovási kalandba foglalatja a neveiket s ezzel végezheti:

„Irtam mérgemben.

Seprüvel a kezemben!“

behallatszik rekedt, fulasztó köhögése, a mi ha hosszú rohamokban véget ér, hallani lehet, mint vigasztalja gyengéd szavakkal a beteget a tanácsosné öngyásga. Ez a szép, ez a büszke asszony, a ki — azt mondják, nem a legjobb viszonyban élt férjével; de most, hogy az egy átmulatott éjszaka után, betegen ágyának esett, úgy ápolja, mint a legszeretőbb szívű asszony.

És a fiatal ember amint minél jobban távolodik el a zivataros időben attól a háztól, annál inkább érzi, hogy megszokta, hogy szereti azt. Nem azért, mert a legjobb hely az egész városban, hol havi tíz forintokat juttatnak az instruktornak; nem is azért, mert Vas János tanácsos ur jóakaratóval dicsekedhetik, a minek talán valamikor még hasznát is veheti; nem is azért, hogy az ő tanítványának az anyja a legszebb asszony a város uriaszonyai között; de mert, mikor leckeórát adja, mindig láthatja, mindig közelében érzi azt a kis lányt, a kinek a két szeméért már ma is, ábrándos gyerekszívvvel, meg tudna tenni bármit is, cserébe odaadni érte életének akár egész jövőjét is.

Hejh, az a jövő! Az még teljes titokzatosságában áll, óriási távolságban, messze tőle; olyan messze, hogy talán el sem is éri soha.

Ereje ugyan van hozzá. Mert amint meg tudta magát menteni az alacsony, a rossz sorstól, mikor, ugyszólván, gyerekkorában egyedül, magára hagyatva elkerült hazulról, azonképpen érzi, hogy eléri a maga elé tűzött célt bármikor ezután is. Hanem ehez az erőhöz más is szükséges; valami vagy valaki, a kiért érdemes küzdeni, a kiért érdemes célt tűzni maga elé, hogy annak elérésével tulajdonképen azt boldogítsa.

Ma még van valakije, a kiért eddig is élt, eddig is küzdött. A kinek ha megírhatta, hogy milyen jól megdolga; a kinek ha megmutathatta iskolai bizonyítványait, örült a lelke és meglegedés szállt a szívébe; a kiért ha még ezután is sokáig küzdhetne, nem lohadna a kedve soha, nem lopná be magát a keserű közömbösség fiatal szívébe. Amint már most is beopta. Mert az, a kinek öröme volt eddig, az apja, nagy beteg otthon Dömházán. Sorvasztó betegség gyötri, a miből alig épülhet fel többé; amiben elhúzhatja életét évekig is még, de a melyik ép oly gyorsan el is bánhat vele akár pár nap alatt is.

Jó, hogy egy erős szélroham majd lekapja fejről a kalapot. Így legalább magához tér gondolataiból és kétszeresen meggyorsítva lépteit, nemsokára egy ház kapuja előtt áll meg. A háznak az utcára néző mind a négy ablakán világosság tör elébe, s amint megzörgeti a kiskaput, hallani lehet az ablakon keresztül, mint fut végig valami zsvaj bent a szobában s jókedvű nevetés, ezüstcsengésű kacagás vágódik ki a zivataros sötétségbe, a szél sikongó zugása közé.

Gyorsan siet kinyitni a kaput előtte egy felgyúrt ruhaujjú, tenyeres talpas szolgálóleány. S mikor beereszti, jó estét köszönve meg nem állhatja, hogy ily szókkal ne fogadja, mintha valami nagy ujságot mondana:

— Mért nem sietett haza az ifiur? Ugyancsak áll a bál odabent. Megjött a pusztáról az Évike!

— Jól van, jól, Panna. Veti oda neki a szót, hogy mondjon valamit s aztán lerázza magáról a havat; csizmáját odatörli a konyhaajtó előtt álló gyékényhez és belép. Fordulna balra, hogy a szobájába menjen, mikor

Művészet, irodalom.

○ **Fernande.** Sardou Viktornak eme erős kezekkel megkoncipiált színművét tegnap este a rossz időjárásból mérve elég szép számu közönség nézte végig. Persze a darabnak mintegy előzményeül szolgáló s a cselekmény megérthetése irányuló első pár jelenet a debutírozó kóristák és kóristánók szintelen játéka miatt egészen hatását tévesztette. De aztán az előadás többi része — ami a főbb szereplőket illeti — kifogástalan volt. Fernandot R. Balogh Etel játszotta meg; s a milyen finom, a legkisebb árnyalatot sem feledő színezéssel, épp oly erővel és páthosszal adta K. Breznay Anna a megcsalt és boszútálló Clotilde-ot. Peterdit ritkán látjuk olyan igazi kedvvel játszani, mint ez este; Pomerol ügyvédet valóban dicséretreméltóan adta, szinte beleéltte magát lépésről lépésre ebbe a szimpatikus szerepbe s különösen Roqueville val (Bognár János) való első felvonásbeli jelenete s Breznayval a harmadik felvonásbeli küzdelme tette ránk azt a hatást, hogy szerepét előszeretettel kreálta meg. Mászáros, Andrének csaknem az egész darab menetének érthetetlen alakját — a kiről csak az utolsó felvonásban értjük meg, mikor a feleségévé lett bukott leánynak megbocsát, hogy Fernande-Margit iránti nagy szerelme miképp teheti vakká, hogy ne mondjuk ostobává az általa elhagyott Clotilde-dal szemben — szintén igen szépen játszta; bár — különösen Clotilde-dal való első jelenetein — megérzett, hogy nem tudja megértetni ezt az érthetetlen alakot s ezért minden nagyobb szenvedély nélkül sikamlott át e jeleneteken. Kalmár Piroska Pomerolné szerepében igen kedves féltékeny asszonyka volt s nyílt színen is kapott tapsokat, valamint az előbb emített szereplőknek szép játékát is bőven honorálta a közönség tapsokkal. A többi szereplőkről azonban semmi jót se mondhatunk. (→)

Törvényszék.

§ **Meggyilkolt strázsa.** Ily cím alatt ismertettük lapunk mult évi november 19-diki, 20-diki és 22-diki számaiban azt a végtárgyalást, melyet a pécsi kir. törvényszék ugyanekkor két napon át tartott Pintér Ferenc, Bicó György, Landsteiner Ferenc és Kántor Vendel béresei ellen, kik gyilkosság büntetével vádolva álltak a kir. törvényszék előtt, azzal vádolva, hogy Schakovitz Salamon palajpusztai bérletén megölték bérestársukat Bonyár Samu s ugyanekkor súlyos testi sértést okoztak egy másik béresen, az öreg Molnár Andrásan. Két napi végtárgyalás után a kir. törvényszék Bicó György, Landsteiner Jakab és Kántor Vendel a gyilkosság és súlyos testi sértés büntetéseinek vádjára alól felmentette s ugyanazért mint bűnöst Pintér Ferencet ítélte el tizennégyévi fegyházra. A kir. tábla az első bíróság ítéletének felmentő részét jóváhagyta, de Pintér Ferenc büntetését tizenötévi fegyházra emelte fel. Az ítéletet tegnap hirdették ki a kir. törvényszéknél Pintér Ferenc előtt, a ki az ellenfelebbesztést jelentett be. Megfelebbezte az ítéletet a kir. ügyész is, a felmentett vádlottak terhére, valamint az elítélt hivatalból kirendelt védője, Flóris Eudre dr. ügyvéd is.

§ **A kapukulcs miatt.** Igen, a kapukulcs miatt állt ma súlyos testi sértéssel vádolva a pécsi kir. törvényszék előtt Mol-

nár Károly Lajos, harkányi lakos, ki jelenleg Szegeden tartózkodik, mint katona. Ugyanis a mult nyáron Baumann Imrével, a kivel egy házban lakott, egy szép este összeveszett, mert az nem akart neki kapukulcsot adni, hogy — ha később találna hazamenni — ne kelljen neki a kapun dörömbölnie. Efeletti elkeseredésében és haragjában aztán Molnár Baumant meglökte, de olyan erővel, hogy az elesett és a lábát eltörte. A miért aztán feljelentette Molnárt súlyos testi sértés miatt, de a mai végtárgyalásra sem ő, sem a tanu nem jöttek be s csak egyedül a vádlott volt jelen, a ki Szegedről jött el a végtárgyalásra. Panaszos és tanuk hiányában azonban nem volt megtartható a végtárgyalás s azt a kir. törvényszék a közvádló indítványára el is halasztotta, a mikor majd a panaszos is meg fog jelenni tanuival együtt s ítéletet hoz a kir. törvényszék a kapukulcs miatt verekedő legény ügyében, a ki most azzal a hittel utazott vissza Szegedre, hogy ezzel a hiábavaló uttal tartozott az — ördögnek!

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 27-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kereskedelmi tárca folytatolagos tárgyalása volt a napirenden.

Babó Emil kijelenti felszólalásában, hogy meggyőződött róla, miképp a nemzet igazi többsége aggódik a miatt, hogy a jelenlegi kormány fogja megújítani a vámszerződést; mert a kormány azt sem találja szükségesnek, hogy tiltakozzék a Reichsráthban ellenünk elhangzott piszkolódások ellen. A vasuti teher szállító kocsik elégtelenségén, a postánál pedig a személyzeti hiányokon minél előbb segíteni kell. A költségvetést nem fogadja el, hanem pártolja Kossuth Ferenc határozati javaslatát.

Schmidt Károlynak tetszenek az állapotok, éppen azért elfogadja a költségvetést.

Batthyány Tivadar gróf tiltakozik az obstrukció vádjá ellen. Eddigelő nyolc kormánypárti beszéd hangzott el. A kétféle beszéd közt az a különbség, hogy az ellenzék részéről egy két órás beszéd sem volt, a kormánypárt részéről azonban kettő volt ilyen. A költségvetést elfogadja ugyan, de emellett pártolja Apponyi gróf javaslatát is.

Tisza Kálmán szerint a kvóta és vámszövetség nincsenek egymással összekötöttesben; mert lehet külön vámterület, — a mit nem tud elhinni — de a kvóta megállapítása akkor is szükséges. A szabad kereskedést áldásosnak tartotta mindig és tartja most is. De az egész világ szakított vele és a védvám rendszerre ment át. (Zaj) Tény, hogy a vámszövetség fenállása óta közgazdasátlag mindkét államfél nagyot fejlődött.

Ugron Gábor: Németország hová fejlődött?!

Tisza Kálmán: Lehetnek hibái, de kárt egyik sem szenvedett. Tehát hiába panaszkodnak ott is, itt is... (Zaj a baloldalon.) Higyjék el ott a tuloldalón, hogy a döntő köröket tulkövetelésekkel megpubítani és fenyegetésekkel megrémíteni nem lehet. Reméli, hogy az irányadó köröket a bécsi tulzók követelése sem ejtik tévedésbe; mert ha így volna, igazán nem maradna más hátra, mint hogy megalkossuk az önálló vámterületet. (Nagy nevetés balról. Komédia! Taktika! felkiáltások.) Sajnálna ezt végtelenül, mert nem vigasztalhatná magát még azzal sem, hogy ebben az esetben Ausztria károsodása nagyobb, mint a miénk. Kötelességünk azonban nyugodtan, higgadtan folytatni a tárgyalásokat, mert hogyha nem sikerülne eredményre jutni, az egész közvélemény ha-

ragja Ausztria felé fog fordulni. (Tetszés jobbról, zaj balról.)

Horváth Gyula erélyes nyilatkozatot követel a kormánytól az osztrák támadásokkal szemben. Apponyi gróf javaslatának elfogadását szükségesnek tartja, mert ez méltó és erős válasz lesz a Reichsrath ismeretes határozatára. Élesen kikel bosszú végén az antiszemita befolyása alatt álló Reichsrath ellen. Pártolja Apponyi gróf javaslatát.

TÁVIRATOK.

— **Sajtópör.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma folyt le Szentirmai (Schmittely) Gézának, a „Budapest“ képes lap segédszerkesztőjének sajtópöre a fővárosban, melyet az aradi 31. gyalogezred tisztjei indítottak, mert ezeket az aradi vértanu szobor megrongálásával gyanúsította és bestiáknak, gyáváknak nevezte őket. Az esküdtek 9 szóval 3 ellenében felmentették.

— **Püspöki konferencia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A püspöki konferencia, melyen Magyarország összes főpapjai megjelentek, ma kezdetét vette a hercegprimás budavári palotájában.

— **Ítélet a bratkovcei huszárok ügyében.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A 13 bratkovcei huszár ügyében, a kik kegyetlen őrmesterüket összevagdalták, ma hozott ítéletet a legfőbb katonai törvényszék. Kettőt közülök kivégeznek, a többi kegyelmet kapott.

NYILT-TÉR +)

Csak két szenzációs előadás.
vasárnap. márczius 1-én és hétfőn 2-án

a „Vigadó“ nagytermében

bemenet a Perczel-utczáról

HOMES
Mdme. FEY

és Davenport kisasszony

világhírű művészek által rendezve.

Titokzatos, meg nem fejthető kísérletek a psychologia anamnestika gondolatátvitel, spiritismus és somnambulismus köréből.

Helyárak: kőrszék 1 frt 50 kr., I. hely 1 frt, állóhely 50 kr.

Jegyek már most kaphatók **Valentin K. fia** könyvkereskedésében és vasárnap délután a hajó szállodában.

Az előadás kezdete este fél 8 órakor.

Köszönet nyilvánítás.

A tegnap gyáramban kintott tűz alkalmával, fogadják mindazok kik annak elnyomásához segédkeztek, hálás köszönetemet, különösen pedig a városi, magyar államvasuti műhelyek, Zsolnay és Engel féle tűzoltó testületek, kik pontos megjelenésükkel és odaadó munkásságukkal a vész tovább terjedését meggátolták.

Hoffmann Lajos.

Tudomásul :

Alulirt vállalkozás a n. é. közönség és becses rendelőknek tudomására hozza, hogy a tegnapi tűz a gyár működését semmikép sem hátrányolja. Elegendő készlet állván rendelkezésre az üzem minden akadály nélkül folytatattik

tisztelettel

Első pécsi bútor- ajtó- és ablakgyár
HOFFMANN KÁROLY.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő.
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Hirdetések.**Szólókaró.**

Nagyobb mennyiségű hasított tölgyfa szólókaró a pécsi vasutállomásnál vaggonban átvéve beszerezhető Gábor József vincellériskolai igazgató útján (lakik: Pécssett, Agota-utca 1. szám Schmied-féle ház.)

28351. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré, teszi hogy Németh Gyula ügyvéd pécsi lakos végrehajthatónak Misángyi István és neje Balázs Katalin pécsi lakos végrehajtást szenvedők ellen 74 frt 07 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területénlevő Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 4648. sz. tjkvben felvett † 1810. hsz. 685. számú házra és udvartérre 975 frt, ugy az 1322. sz. tjkvben felvett † 4850/a hsz. szőlőre 396 frt becsárban, mint kikiáltási árban alábbi feltételek alatt az árverést elrendelte a hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1996. évi márczius hó 12-ik napján délelőtt 10 órakor a pécsi kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 97 forint 50 krajczárt és 39 forint 60 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kérelemhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécssett, a kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál 1895. évi decz. 7 én.

Bogyay Pongrácz

kir. trv. zéki bíró.

3819. sz.
1896.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1896. évi február hó 18-án 3819. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy Csebény, Gyűrűfű, Horvát-Hertelend, Megyefa és Nagy-Váty községekre vonatkozólag az 1886: XXIX.. 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t.-cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata tolyamatba tétetvén, a helyszini eljárás Csebény községben 1896. évi április hó 7-én fog kezdődni utána pedig Gyűrűfű, Horvát-Hertelend, Megyefa és Nagy-Váty községekben folytatattani.

Ennélfogva felszólítatnak;

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átíráshoz az 1886: XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék. illetve hogy a törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

Dr. Luchkovitz Gábor albiró helyett

Komáromy Károly
betétszerkesztő.

Göttinger
kir. albiró.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Van szerencsém értesíteni, hogy

ZENEMŰ-KERESKEDÉSEM B E N,

melyet

hangszer-üzletemmel

hoztam kapcsolatba, legujabban a következők jelentek meg:

A budapesti, valamint az összes vidéki színházak általánosan kedvelt ujdonságai:

„Rika“ Operette-egyveleg 2 füzet
Ének és zong. Egy füz frt 1.50
Operette-egyv. keringő zong. 1.—
„ cigány zen. Partitúra 3.—
„ Induló zong. 60
„ cigány zen. Part. 1.50

„Holtomiglan“ szimf. „Póstás kisasszony“ keringő. „Gelbgiesser Armin“ Couplet. Beleznay A. „Két leány volt“ összes dalai. Ének és zongorára frt 1.—

„Három Kázmér“ énekes bohózat összes dalai. Ének és zongorára . frt 1.50

A budapesti, ugyszintén az összes vidéki zeneintézetek elismert legjobb tankönyvei:

„Cimbalom-iskola“ 3 részben. Irta A l l a g a Géza, a „Nemzeti Zenede“ cimbalom-tanára. Ára egy résznek . . frt 4.—

„Elemi és technikai gyakorlatok“ 6 füzetben. Irta: Zimay László, a „Nemzeti Zenede“ zongoratanára. Szükséges hézagpótló tananyag minden zongora-iskolához. Ára egy füzetnek . frt 1.50

SCHUNDA V. JÓZSEF

császári és királyi udvari hangszergyáros, zenemű-kereskedő a pedal cimbalom feltalálója

Budapest, IV., Magyar-utca 18. sz.

Árjegyzékkel réz-, fa-, fuvó-, vonó-, ütő-hangszerek és cimbalomokról, valamint zeneművekről ingyen és bérmentve szolgálók.